

ØSTRE LANDSRET RETSBOG

Den 3. juli 2020 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen i København.

Landsdommerne Kaspar Linkis, Lene Jensen og Uffe Habekost Sørensen (kst.) behandlede sagen.

Sag BS-24266/2020-OLR
(2. afdeling)

Virksomhed A
(advokat Anders Hebbelstrup Jensen)

og

B
(advokat Anders Hebbelstrup Jensen)

mod

Køge Kommune
(advokat Søren Stenderup Jensen)

Retten i Roskilde har ved kendelse af 9. juni 2020 (sag BS-20844/2020-ROS) taget Køge Kommunes påstande om forbud og påbud til følge, jf. retsplejelovens kapitel 40 om midlertidige afgørelser om forbud og påbud.

De kærende, Virksomhed A og B, har kæret kendelsen med påstand om nægtelse af fortsat forbud og påbud, subsidiært nægtelse af fortsat påbud om fjernelse. Endvidere har Virksomhed A og B nedlagt påstand om nedsættelse af de sagsomkostninger, som byretten har pålagt de kærende at betale.

Virksomhed A og B har desuden anmodet om, at kæremålet tillægges opsættende virkning, og at der meddeles parterne frister for skriftveksling i kæresagen.

Indkærede, Køge Kommune, har påstået stadfæstelse af byrettens kendelse.

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Byretten har ikke haft bemærkninger til kæremålet.

Landsretten har ikke fundet anledning til at tage stilling til Virksomhed A og Bs anmodning om, at kæremålet tillægges opsættende virkning, jf. retsplejelovens § 427, stk. 1, 2. pkt. Det bemærkes herved, at kæresagen afgøres inden udløbet af den frist, som byretten har fastsat for nedtagning af etablerede foranstaltninger.

Henset til sagens karakter, og da der ikke er kommet væsentligt nyt frem under kæresagen, har landsretten ikke fundet grundlag for at meddele frister for yderligere skriftveksling i kæresagen.

Landsretten afsagde

KENDELSE

Af de grunde, som er anført af byretten, tiltræder landsretten, at Køge Kommunes påstande om forbud er taget til følge, jf. retsplejelovens § 411, stk. 1. Det, som Virksomhed A og B har anført, kan ikke føre til et andet resultat.

Det bemærkes herved, at kommunen har oplyst, at der den 23. juni 2020 er anlagt en sag om den rettighed, der påstås krænket, jf. retsplejelovens § 425, stk. 1.

Med hensyn til Køge Kommunes påstand om et påbud om nedtagning af etablerede foranstaltninger bemærkes, at de nuværende regler om forbud og påbud blev indsat i retsplejeloven på baggrund af Retsplejerådets betænkning nr. 1530/2012. I pkt. 2.2.2 og 2.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 47 af 1. november 2012 er blandt andet anført følgende:

“2.2.2. Retsplejerådets overvejelser

2.2.2.1 ...

Retsplejerådet foreslår, at retten ved et forbud eller påbud skal kunne bestemme, at en part midlertidigt skal foretage, undlade eller tåle bestemte handlinger. Forslaget om, at en part skal kunne pålægges at *und-*

lade bestemte handlinger, svarer til, hvad en part efter gældende ret kan pålægges ved forbud. Forslaget om, at en part skal kunne pålægges at *foretage* sig noget eller *tåle*, at der bliver foretaget noget, indebærer derimod en udvidelse i forhold til gældende ret, idet forbud i dag ud over undladelsespligter kun kan angå accessoriske handlepligter. Retsplejerådets forslag vil i vidt omfang være udtryk for en lovfæstelse af den retspraksis, der har udviklet sig i forhold til accessoriske handlepligter. En midlertidig afgørelse om påbud vil eksempelvis kunne gå ud på, at der skal etableres en bestemt faktisk tilstand, f.eks. at en vejboom skal fjernes, eller at et skilt skal tages ned. Selv om der er adgang til, at der kan etableres ændringer i en faktisk tilstand ved en midlertidig afgørelse om forbud eller påbud, kan der som led i en sådan afgørelse ikke uden videre gives pålæg om vidtgående tilstandsændringer. Den midlertidige afgørelse bør således ikke gå længere end det, der er nødvendigt for at gennemføre en tilfredsstillende midlertidig retstilstand.

...

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast.

I lyset af høringssvarene over betænkning nr. 1530/2012 har Justitsministeriet dog præciseret i bemærkningerne til forslaget til retsplejelovens § 411, at der ved en midlertidig afgørelse om forbud eller påbud normalt heller ikke vil kunne pålægges modparten pligter, som ikke kan pålægges ved dom.

For så vidt angår Retsplejerådets forslag om, at en midlertidig afgørelse også skal kunne bestå i et påbud, er Justitsministeriet – ikke mindst i lyset af den udvikling i retspraksis, der har fundet sted omkring accessoriske handlepligter – enig med Retsplejerådet i, at det bør lovfæstes, at en midlertidig afgørelse også kan indebære, at en part skal kunne pålægges at foretage sig noget eller tåle, at der bliver foretaget noget. Det vil f.eks. være at fjerne en vejboom, at nedtage et skilt eller at tilbagekalde produkter.

De foreslåede regler om forbud og påbud skal i den forbindelse kunne rumme mangeartede forhold og situationer, som det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er muligt at angive udtømmende. Den nærmere afgrænsning af anvendelsesområdet må derfor overlades til domstolenes praksis. Forbuddet og påbuddet bør imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke gå længere end det, der er nødvendigt for at gennemføre en tilfredsstillende midlertidig retstilstand, jf. pkt. 2.2.2.1 ovenfor, ligesom retten ifølge forslaget til retsplejelovens § 414, stk. 2, kan nægte at meddele forbud eller påbud, hvis det vil påføre modparten skade eller ulempe, der står i åbenbart misforhold til partens interesse i meddelelse af forbuddet eller påbuddet.”

Den nedtagning af allerede etablerede foranstaltninger, som er omfattet af kommunens påbudspåstand, må efter de foreliggende oplysninger anses for en vidtgående tilstandsændring. Landsretten finder, at det ikke er nødvendigt at tage kommunens påbudspåstand til følge for at gennemføre en tilfredsstillende midlertidig retstilstand. Landsretten har herved henset til blandt andet, at der ikke foreligger oplysninger om særlige generende eller skadelige virkninger af de etablerede foranstaltninger. Det, som kommunen har anført, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten stadfæster herefter byrettens kendelse med den ændring, at kommunens påbudspåstand ikke tages til følge.

Efter kæresagens udfald, hvor kommunen må anses for at have fået mest medhold, finder landsretten, at Virksomhed A og B skal betale delvise sagsomkostninger til kommunen.

I delvise sagsomkostninger for begge retter skal Virksomhed A og B in solidum betale i alt 20.300 kr. til kommunen. Beløbet omfatter 20.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms og 300 kr. til retsafgift. Ud over det oplyste om sagens værdi er der ved fastsættelse af beløbet til advokatbistand taget hensyn til sagens karakter, omfang og forløb.

THI BESTEMMES:

Byrettens kendelse stadfæstes med den ændring, at Køge Kommunes påstand om påbud ikke tages til følge.

I sagsomkostninger for begge retter skal Virksomhed A og B inden 14 dage in solidum betale 20.300 kr. til Køge Kommune. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Kæreafgiften skal betales tilbage.

Sagen sluttet.